PROIECT

L E G E
privind

INFIINTAREA INSTITUTIILOR DE INVATAMINT UNIVERSITAR

CAPITOLUL I
PREVEDERI GENERALE

Art.1 In România învăţământul universitar se numeşte şi învăţământ superior. Invăţământul universitar este învăţământ de stat şi particular şi se desfăşoară sub două forme:

a) Invăţământ universitar de lungă durată, 4-6 ani;
b) Invăţământ universitar de scurtă durată, 3 ani.

Invăţământul universitar atît de lungă durată cît şi cel de scurtă durată se desfăşoară în instituţii de învăţământ care pot purta nu numele de: Universitate, Academie de studii, Conservator şi Institut universitar.

Persoana care studiază într-o instituţie de învăţământ universitar se numeşte student iar cel care realizează pregătirea studenţilor poartă numele de personal didactic universitar cu următoarele grade didactice: profesor universitar, profesor universitar consultant, conferenţiar universitar, lector/şef lucrări universitar, asistent universitar, preparator universitar.

Art.2 Orice instituţie de învăţământ universitar are în compunerea ei facultăţi şi colegii, iar facultăţile şi colegiile pot avea în compunere secţii.

Art. 3 O instituţie de învăţământ universitar nu poate funcţiona decît în compunerea a cel puţin 2 facultăţi, excepţie făcînd Institutul de învăţământ universitar care poate funcţiona chiar şi cu o singură facultate cu secţiile ei.

Art. 4 Facultatea ca şi secţia constituie o specializare.

Art. 5 Instituţia de învăţământ universitar fie ea universitate, conservator, academie de studii sau institut de învăţământ universitar se înfiinţează prin lege.

Art. 6 Facultatea se înființează prin Hotărîre de Guvern la propunerea Ministerului Educației Naționale.Facultatea nu are personalitate juridică şi nu poate funcționa independent, intrînd în compunerea unei instituții de învățămînt univesitar.

Art. 7 Colegiul şi secția se înființează de Ministerul Educației Naționale la propunerea instituției de învățămînt universitar.

CAPITOLUL II

CONDIȚIILE DE INFIINTARE A INSTITUTIILOR DE INVATAMINT UNIVERSITAR

Art. 8 Infiinţarea prin lege a instituției de învățămînt universitar parcurge trei etape:

a) Etapa de pregătire a documentației şi votarea legii;
b) Etapa procesului de autorizare a funcționării provizorii pentru specializările componente ale instituției de învățămînt universitar şi acordarea dreptului de organizare a primului examen/concurs de admitere;
c) Etapa acreditării.

Art. 9 In etapa de pregătire a documentației şi votarea legii, cei interesați pun la dispoziția celor îndreptățiți la inițiativă legislativă documentele care constituie baza de înființare pentru noua instituție de învățămînt universitar, toate documentele fiind obligatorii:

a) cifra de şcolarizare la fiecare specializare în parte pentru anul I de studii. Această cifră în caz de autorizare a funcționării provizorii nu va avea variații, pînă la obținerea acreditării, mai mare de plus sau minus 15%;
b) Viitoarele spații de învățămînt propuse pentru fiecare specializare în parte, respectînd normele în vigoare ale Ministerului Educației Naționale şi corespunzător cifrei de şcolarizare pentru întreg ciclul de şcolarizare(de scurtă durată sau de lungă durată);
c) Garanția financiară, conform cifrei de şcolarizare pentru primii doi ani de studiu, pentru cheltuieli de personal, dotări materiale, inventar didactic şi pentru întreținere. Această garanție pentru învățămîntul de stat se afirmă prin avizul pozitiv dat de Ministerul de Finanțe, iar pentru învățămîntul particular garanția financiară se dovedeşte prin existența la o bancă de stat a sumei depuse în acest scop, sumă

corespunzătoare cheltuielilor prevăzute mai sus pentru primii doi ani de studii;

d) Lista cu personalul didactic pentru fiecare specializare (cel puţin 51% din normele statului de funcţiuni) care consimte sub semnătură că acceptă să funcţioneze ca titular;
e) Numai cu aceste condiţii îndeplinite (a,b,c,d) în totalitate proiectul legislativ pentru înfiinţarea instituţiei de învăţămînt universitar poate fi depus la Parlament spre a fi luat în discuţie şi supus procesului legislativ;
f) Legea votată trebuie să specifice în textul ei numele instituţiei de învăţămînt universitar, facultăţile cu secţiile, adresa la care va funcţiona, data pînă la care procesul de înfiinţare va fi considerat finalizat şi data emiterii legii.

Art. 10

a) In etapa de pînă la autorizare a funcţionării provizorii, care durează cel mult doi ani de la data promulgării legii, în instituţia de învăţămînt universitar supusă înfiinţării nu are loc proces de şcolarizare, ci se realizează obiectivele prevăzute în etapa anterioară (la art.9): spaţiile intră legal în patrimoniul noii instituţii de învăţămînt universitar, se achiziţionează dotările materiale şi inventarul didactic corespunzător necesităţilor fiecărei facultăţi şi secţii în parte şi se încadrează ca titular cel puţin 51% din personalul prevăzut în statele de funcţiuni prevăzut pentru fiecare specializare, dintre care 51% personal didactic cu grad de profesor universitar sau conferenţiar universitar;
b) Evaluarea celor prevăzute la alineatul precedent se face de către Consiliul Naţional de Evaluare Academică şi Acreditare la solicitarea Ministerului Educaţiei Naţionale care a fost sesizat în acest scop de cei îndreptăţiţi;
c) In caz că CNEAA nu a decis autorizarea de funcţionare provizorie, procesul de evaluare va putea fi reluat încă o dată pînă la împlinirea a doi ani de la prima evaluare. Dacă nici în acest termen nu se obţine autorizarea provizorie de funcţionare, specializarea în cauză se lichidează, patrimoniul realizat pînă în acest moment rămînînd în patrimoniul instituţiei de învăţămînt universitar. Dacă nici o specializare nu obţine autorizarea de funcţionare provizorie patrimoniul realizat pînă în acel moment trece prin transfer la o altă instituţie de învăţămînt superior de stat sau particular înfiinţată prin lege;
d) După obţinerea avizului de autorizare provizorie specializarea poate declanşa primul examen/concurs de admitere şi apoi în anii următori;

e) Pentru cel puţin primele trei serii de absolvenţi pînă la acreditare specializarea nu are dreptul de a organiza examen de licenţă;

O instituţie de învăţămînt universitar (universitate, academie de studii, conservator) este considerată că are autorizare provizorie de funcţionare, în caz că cel puţin două specializări cu rang de facultate au obţinut autorizarea provizorie, în caz că are o singură facultate autorizată provizoriu primeşte numele de institut de învăţămînt universitar;

f) Dacă nici o specializare cu rang de facultate, în termenul prevăzut de prezenta lege, nu primeşte autorizare de funcţionare provizorie instituţia de învăţămînt universitar intră în lichidare.

Art. 11 Pentru specializările cu autorizare provizorie care au finalizat trei serii de absolvenţi instituţia de învăţămînt universitar căreia îi aparţin sesizează Ministerul Educaţiei Naţionare care la rîndu-i cere CNEAA-ului procedura de acreditare. Dacă acreditarea nu se obţine, un nou proces de acreditare se mai poate solicita în următorii doi ani.In caz că nici după cel de- al doilea proces de acreditare nu se obţine acreditarea, specializarea în cauză intră în lichidare, patrimoniul său trecînd în patrimoniul instituţiei de învăţămînt universitar.

O instituţie de învăţămînt universitar (universitate, conservator, academie de studii) este considerată acreditată în caz că cel puţin două specializări cu rang de facultate au obţinut acreditarea în termen; în caz că la împlinirea termenului final instituţia de învăţămînt universitar are o singură specializare cu rang de facultate acreditată, va purta numele de institut de învăţămînt universitar.

In cazul că după absolvirea a cel mult cinci serii de absolvenţi nu s-a obţinut acreditarea nici unei specializări (cu rang de facultate) componente ale instituţiei de învăţămînt universitar această instituţie de învăţămînt universitar pierde dreptul de a organiza examen/concurs de admitere iar procesul de învăţămînt intră în lichidare prin Hotărîre de Guvern la propunerea MEN. Hotărîrea de Guvern privind lichidarea va fixa data terminală a acesteia şi soarta patrimoniului care va trece prin transfer la o altă instituţie de învăţămînt superior de stat sau particular decisă prin aceeaşi Hotărîre de Guvern.

Art. 12 Facultăţi, colegii şi secţii se înfiinţează numai în compunerea unei instituţii de învăţămînt universitar.După înfiinţare, facultatea (conf. art.6), colegiul şi secţia (conf.art.7) se supun aceloraşi formule de autorizare provizorie de funcţionare şi de acreditare prevăzute la art.10 şi art. 11 din prezenta lege.

CAPITOLUL III
DISPOZITII FINALE

Art. 13 Scolarizarea în alte condiţiuni decît în prezenta lege este interzisă, instituţiile care în prezent nu se încadrează în aceste prevederi, pînă la încadrarea în prevederile legale vor purta numele şcoală, cei şcolarizaţi vor purta numele de cursanţi, iar cei care vor îndeplini actul instructiv cu caracter universitar vor purta numele de instructori.

Art. 14. Pentru nevoi proprii persoanele juridice cu domiciliul în România pot organiza şcoli de pregătire în anumite domenii ale învăţământului universitar, în care situaţie persoanele şcolarizate poartă numele de cursanţi iar cei care pregătesc cursanţii poartă numele de instructori.

Art. 15. O instituţie de învăţământ superior se poate înfiinţa şi prin desprinderea a cel puţin două facultăţi acreditate dintr-o instituţie de învăţământ universitar acreditată sau în caz că se desprinde o singură facultate pentru institutul de învăţământ universitar. Infiinţarea, în acest caz, se face tot prin lege.

Desprinderea din instituţia de învăţământ universitar va avea acordul obligatoriu al senatului instituţiei de învăţământ universitar din care se desprinde. Numai cu această condiţie îndeplinită procesul de înfiinţare poate fi legiferat.

Art. 16 Infiinţarea de instituţii universitare şi şcolarizarea cu caracter de învăţământ universitar realizată în alte condiţiuni decît prevederile acestei legi este interzisă şi se supune prevederilor codului penal.

Art. 17 Acordarea şi folosirea titlului de universitate, conservator, academie de studii, instituţii de învăţământ superior, facultate, colegiu, student şi de personal didactic universitar (profesor universitar, profesor universitar consultant, conferenţiar universitar, lector/şef de lucrări universitar, asistent universitar, preparator universitar) în alte condiţii decît prevederile acestei legi se socoteşte uzurparc de titlu şi se pedepseşte conform codului penal.

INITIATOR
Senator Florin BOGDAN